

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Bernard Mongin, Kommissionens Juridiske Tjeneste, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg hos Carlos Gómez de la Cruz, samme tjeneste, Wagnercentret, Kirchberg.

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber har nedlagt følgende påstande:

1. Det fastslås, at den luxembourgske regering har tilsidesat de forpligtelser, der påhviler det i henhold til traktaten og Rådets direktiv 98/35/EF af 25. maj 1998 om ændring af direktiv 94/58/EF om minimumsuddannelsesniveaue for søfartserhverv⁽¹⁾, idet den ikke inden for den fastsatte frist har sat de love og administrative bestemmelser, herunder eventuelle sanktionsbestemmelser, i kraft, der er nødvendige for at efterkomme direktivet.
2. Den luxembourgske regering tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Den bindende karakter af artikel 10, stk. 1, EF og artikel 226, stk. 3, EF indebærer, at medlemsstaterne har pligt til at træffe de foranstaltninger, som er nødvendige til gennemførelse af direktiver i national ret inden udløbet af den frist, der er fastsat herfor. Den frist, der er fastsat i direktivets artikel 2, stk. 1, udløb den 25. maj 1999, uden at Storhertugdømmet Luxembourg havde udstedt de nødvendige bestemmelser.

⁽¹⁾ EFT L 172 af 17.6.1998, s. 1.

Appel iværksat den 7. august 2000 af Karl Meyer til prøvelse af dom afsagt den 27. juni 2000 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Tredje Afdeling) i sag T-72/99, Karl Meyer mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-301/00 P)

(2000/C 273/16)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 7. august 2000 iværksat appel af Karl Meyer ved advokat Jean-Domi-

nique des Arcis og med valgt adresse i Luxembourg hos Forbundsrepublikken Tysklands ambassadør, Horst Pakowski, til prøvelse af dom afsagt den 27. juni 2000 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Tredje Afdeling) i sag T-72/99, Karl Meyer mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber.

Appellanten har nedlagt følgende påstande:

- Karl Meyers appel af den nævnte anfægtede dom antages til realitetsbehandling og appellen erklæres begrundet.
- Den nævnte dom ophæves og kendes uden retsvirkning, og Domstolen træffer en ny afgørelse som den, Retten i Første Instans burde have truffet.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger, herunder dem, der er afholdt ved Retten i Første Instans.

Anbringender og væsentligste argumenter

- Rettergangsfejl:

Den anfægtede dom indeholder ikke den mindste omtale af Kommissionens helt ulovlige sagsbehandling og af den ulovlige adfærd, der er udvist af Kommissionen, som efter at have benægtet ethvert kendskab til de omtvistede projekter i sidste øjeblik fremlagde 20 omfattende dokumenter. Ved sin afvisning af fuldt ud at belyse denne sag og indhente hele den foreliggende dokumentation, før den traf sin afgørelse, har Retten i Første Instans klart frataget appellanten hans ret til at forsvare sig og hans krav på retssikkerhed. Den anfægtede dom udgør endvidere en tilsidesættelse af princippet om retten til rettergang, fordi Retten klart ikke har overholdt sin forpligtelse til streng upartiskhed.

- Uklar, tendentios og selvmodsigende begrundelse.
- Tilsidesættelse af generelle retsprincipper (beskyttelse af den berettigede forventning, forbud mod at retsakter, der har tillagt borgerne rettigheder eller fordele, tilbagekaldes eller suspenderes med tilbagevirkende kraft, retten til forsvar og retssikkerhed).
- Tilsidesættelse af overordnede regler om grundlæggende rettigheder til beskyttelse af borgerne.